No. 19. DINGSDAG 14 FEBRUARIJ. 1860

ZEVEN EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 2.30, buiten Assen franco per post *f* 2.45. — De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel meer *f* »-15, behalve *f* »-35 zegelregt.

De COMMISSARIS des KONINGS in de Provincie Drenthe.

Gezien de Inschrijvings-Registers en Alphabetische Lijsten voor de ligting der Nationale Militie van 1860, door de respectieve Gemeen ebesturen in dit gewest overgelegd, benevens eenen staat der aanmerkingen, bij het gedane onderzoek op die stukken gevallen;

Gelet op art. 73 der wet van 8 Januarij 1817 (Staatsblad no, 1);

Besluit:

Art. 1 Enz.

Art. 2

Te bepalen, dat de loting voor de ligting der Nationale Militie van het jaar 1860 in deze provincie zal plaats hebben:

Voor de gemeenten in het Militiekanton Assen, te Assen, op Zaturdag den 18 en Maandag den 20 Februarij 1860, des morgens ten negen ure, en wel des Zaturdag voor de gemeenten Assen, Anlo, Gasselte, Gieten, Rolde en Zuidlaren, aanvangende met Assen, en des Maandags voor de gemeenten Smilde, Norg, Peize, Eelde, Roden en Vries, aan te vangen met Smilde;

Voor de gemeenten in het Militiekanton Meppel, te Meppel, op Woensdag den 22 Februarij 1860, des morgens te negen ure, te beginnen met de gemeente Meppel;

Voor de gemeenten in het Militiekanton Hoogeveen, te Hoogeveen, op Donderdag den 23 Februarij 1860, des morgens ten negen ure, aan te vangen met de gemeente Hoogeveen, en

Voor de gemeenten in het Militiekanton Emmen, te Emmen, op Zaturdag den 25 Februarij 1860, des morgens ten acht ure, te beginnen met de gemeente Emmen:

Art. 3 Enz.

Extract dezer, art. 2, zal worden opgenomen in de nommers der *Drentsche Courant* van 4, 9 en 14 dezer maand.

Assen, den 2 Februarij 1860.

Voor den Commissaris des Konings voornoemd, afwezig.
Het Lid van Gedeputeerde Staten,
H. H. A. SLUIS.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

14 Feb.

Hoe staat het met de Italiaansche kwestie?

vraagt welligt dezen en genen, die al het neven-rumoer en huiskrakeel, hier en ginds, verveelt en eens een blik wenscht te werpen op de kern der kwestie: *het toekomstig lot van midden Italie.*

De vraag is billijk, maar 't antwoord te geven, niet gemakkelijk en eene profetie dienaangaande dus ge waagd.

Engeland, dit weet gij, lezers! deed een voorstel en dat is nu nog altijd een punt van overweging. Frankrijk dat was te voorzien, is er bijkans voor, maar Oostenrijk heeft er zeer veel tegen en dat werd door iedereen ver wacht.

Venetie — is altijd een groot struikelblok in de vereffening van het groote geschil. 't Best was, dat Oostenrijk dat landje verkocht, maar vast goed *verkoopen* voor het trotsche Huis van Habsburg! Iets *weggeven*, zooals Lombardije, dat kan, maar — zijn erfgoed verschanselen!

Men zou er anders grof geld voor besteden, als in dezelfde verkoop-acte ook het onderpand lag des vredes. Iets is er echter, dat het oor van Keizer *Frans Jozeff* naar verkoopvoorstellen doet neigen en dat is tevens van groot gewigt. Hij vreest, dat de Sardiniërs de na zich trekkende hand steeds tegen Venetie houd uitgestrekt, versterkt door het midden-Italiaansche leger, uit de Kerkelijke Legatien in Venetie rukken en alzoo den bekenden vierhoek regts laten liggen.

Nopens de groote en laatste en beslissende proefneming aangaande de politieke opinie der bevolking van midden Italie, verneemt men nog weinig bepaalds. Dat het de övrige vrienden van Sardinie verveelt, nog ééns den vinger te moeten opsteken voor Europa, ten einde te verklaren: »wij willen onderdanen zijn van Koning *Victor Emmanuel!*« is te begrijpen en dat de aanhangers der verdreven dynastien, de slaven der priesterpartij en de schavuiten, die alles verkoopen voor geld, druk in de weer zijn, om stemmen te winnen tegen Sardinie, niet te betwijfelen, maar toch zal het meerendeel des Volks op nieuw, en ten aanhoore van Europa, verkondigen: »weg met het vorige Bestuur! Leve *Victor Emmanuel!*«

En als dit gehoord zal zijn, dan treedt er een sterk Italiaansch Koningrijk op in de Europesche Staten-rij.

Nopens Savoije en Nizza is het nog eene politieke haspelpartij, welligt eene diplomatieke goochel-partij, waarvan het publiek dupe is. Er is welligt reeds lang beslist, wat er met die beide landjes zal gebeuren en de eenige speculatie is nu, hoe dit te volvoeren, zonder al te groote ergernis.

De Fransche troepen in Lombardije staan gepakt en gezakt en moeten altijd gereed zijn, om binnen twee uren op marsch te gaan.

Waartoe — waarheen?

Sommigen zeggen: tot de terugreis naar Frankrijk, maar anderen meenen: tot een marsch naar de grenzen van Napels, dat dreigt met een inval in de Legatien, ten gunste van den Paus!

In allen gevalle blijkt het er uit, dat Frankrijk aan iets kwaads denkt en bij de hand wil zijn.

Inmiddels houdt men zich te Turijn bezig met voorbereidende maatregelen tot de aanhechting van Midden-Italie en zou men zich daar het verlies van Savoye laten welgevallen; als de bevolking daarmede tevreden is. Wat Nizza betreft — Graaf *Cavour* is niet genegen, om dat landje, met een kruiwagen te verplaatsen, af te staan En Frankrijk zal tevreden moeten zijn, want het bezit van Savoye en Nizza moest de prijs wezen van de vrijheid van Italie, van de Alpen tot aan de Adriatische zee.

En die vrijheid?!

Dat Rusland zal protesteren tegen de verkrachting van Souvereiniteitsregten, met het oog op de verdreven Hertogen, is te voorspellen, maar ook, dat het bij protesteren zal blijven, en daarvoor is men, na zooveel verschrikkelijk kanongebulder, niet bang meer.

Ook Pruissen zou protesterend de banden vouwen en er alleen nog bij mompelen: »laat de handelwijze ten aanzien der Italiaansche dwingelandjes, in 't vervolg geen algemeen geldig regtsbeginsel zijn!

Voor dit maal — laat ze heengaan!«

De Engelsche *Morning Post* is niet erg tegen de inlijving van Savoye, dat het een *Ierland* noemt voor Sardinie.

Van den Paus hoort men zeer weinig.

Hij heeft te veel kruid en ontijdig verschoten en ziet nu eens, welk resultaat hij verkreeg.

Al zeer luttel, waarlijk.

Hier en daar een Bisschop, die, retirende, nog een los schot in 't ruim zendt, maar de wereld bleef kalm en het eenigste, dat de R. Catholieke Christenheid doet, is *bidden* en *geld geven* — twee op zich zelven zeer goede zaken. Die bidt, bewijst gewoonlijk, dat hij aan het opperbestuur van den Heer van Hemel en aarde gelooft en niet bouwt op eigen kracht en wijsheid en die *geld* geeft aan *Pius* IX, toont, dat hij hem niet verlegen wil laten, maar daardoor zegt hij ook in stilte amen op de belofte van Keizer *Napoleon* III aan den Paus gedaan: »ik zal u veilig doen zitten op uw troon en u bewaren voor geldverlegenheid, onder ééne conditie: »wees alleen herder en Opper priester!«

Hoe 't zij — *Pius* IX schijnt tot bezinning te zijn gekomen en zwijgt en wacht en toont zich zeer erkentelijk voor de moeite die zich de Fransche Generaal *Goyon* te Rome bij dag en nacht geeft, om orde te houden, onder de oogen van den zoogenaamde stedehouder van Christus

De eenigste die met onbeschrijfelijke woede voor Rome de pen punt, en al scherper en scherper punt, is de Bisschop van Orleans, een prelaat die zeer gezien was in de kerk, maar die nu zich zelven dood schrijft, die om zijne vijanden te overwinnen, zijne vrienden opoffert en daarvoor zelfs de waardigheid der Kerk prijs geeft. Zoo had men, gij zult het u herinneren, lezers! den Bisschop *Rousseau* genoemd als een prelaat uit den vroegeren tijd, die het wereldlijk gezag van den Paus niet beschouwde als onafscheidbaar van het Pausschap.

De Bisschop van Orleans, daardoor in 't naauw gebragt en moetende antwoorden, zeide hierop. »Mgr. *Rousseau* was een *niets-beteekenend* persoon en de goede gemeente van Orleans ging hem steeds met een schouder-ophalen voorbij.«

Dat is de oude zonde: zich zelve optillen, terwijl men met beide handen een ander smadelijk naar beneden drukt.

Die dat deed, werd schijnbaar grooter wat de *ligchamelijke maat* betreft, maar *zedelijk* grooter?

Nooit — integendeel, kleiner werd hij in de schatting van het weldenkend publiek!

Scherp werd de heer *Dupanloup* gekastijd voor die liefdelooze, trotsche veroordeeling zijns ambtbroeders.

De redacteur van de *Constitutionnel* de heer *Grandguillot*, die eene goed versneden pen voert, bragt den bedienaar van de godsdienst, die leert »oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt!« te Venetie en leidde hem de groote zaal binnen, waar de portretten hingen der Dogen.

»Ziet gij, voegde hij hem toe, het schilderstuk, 't welk met floers is bedekt. Daarachter verbergt de Venetiaan voor tijdgenoot en nakomelingschap het gelaat van een verrader, die zijne misdaad boette met den dood.

Zóó strafte de Venetiaan de euveldaad van een landgenoot, maar zóó bedekte hij die ook met een sluijer!

En gij?

Wat doet gij met het portret van een Prins der Kerk — van uw voorganger in de heilige bediening?

Gij weest op zijn portret, om het te hoonen — gij hebt niet, wat de Venetiaan voor een landverrader had: een sluijer, die bedekt en die verbergt en die predikt: »de Heer zal oordeelen!«

Pius IX ontvangt steeds tal van adressen waarin geloovigen hem toeroepen: »wij treuren met U om den overmoed, die zich zoo stout tegen U verheft!« Maar wat doet hij met al dat papier? Als onder de 200 Roomsch Katholieken slechts één optrad, die met een welmeenend hart zij:« hier ben ik heilige Vader! beschik over mijn arm, de booze wereld heeft zich tegen U gekant maar ik bied lijf en leden tot verdediging uwer regten en van uw persoon!« als, zeggen wij, van de 200 Roomsch katholieken slechts één zoo spak en deed, dan heeft de Paus op 't oogenblik een leger van een *millioen* mannen, op wie hij zou kunnen rekenen en met die zou hij een antwoord kunnen geven op de brochure *de Paus en het congres*

Met adressen jaagt *Pius* geen enkel ondankbaar kind! uit de Romagna.

Maar — de Paus heeft zijn tijd gehad, als Vorst. De tijd heeft zijn wereldlijken scepter doen vergaan en de pen der 19de eeuw heeft dien geknakt. En het oude huismiddeltje, de banbliksem, uit het Vatikaan geslingerd, tegen aan Rome ongehoorzame gekroonde Hoofden! Zouaven en Turco's, minié-geweren en gegleufde kanonnen — ziedaar de middelen, om gezag te behouden of te vergrooten

De *gewijde* medailles beschutten niet voor die middelen des geweids en waren het minié-kogels, die zulke gewijde voorwerpen voor zich uitdreven in het hart van den geloovigen zoon van Rome's miraculeuse kerk!

Grievend, vernederend worden de Oostenrijkers in Venetie behandeld Alle publieke vermakelijkheden zijn zoo goed als gestaakt, en die ergens wil komen, waar de Oostenrijkers hem gaarne zouden zien, loopt bij nacht en ontijd eene kastijding op, veel pijnlijker, dan het pleizier dat hij had.

De adelijken te Venetie, die 's winters altijd groote partijen gaven, leven nu als gasthuismannetjes, doen 's middags eene eenzame wandeling en zitten 's avonds met de voeten op de plaat.

Te Vicenza stierf onlangs iemand, in wiens testament men las: »als de stad niet meer staat onder een *hebzuchtig* en *roofziek* Oostenrijksch bewind dan geef ik mijn geheele vermogen aan het gemeentebestuur, ten einde dat te besteden ten algemeenen nutte.«

Verschrikkelijke getuigenissen tegen Oostenrijk!

Zoo was het ook in Toscane en dan zwerft de verdreven Hertog nog langs de grenzen en roept: laat mij binnen en ik zal u zuiver constitutioneel regeren!

De Toscaners houden echter niet van die wonderbare politieke bekeeringen en antwoorden: »ga maar voorbij!«

De Bisschop van Poitiers, Monseigneur *Pie*, heeft van den kansel zoo hevig uitgevaren tegen het Keizerlijk Gouvernement ten aanzien der Italiaansche kwestie, dat er sprake was de Hooge Regering te informeren, nopens zijne prediking en vijandige houding.

»Ik ben bereid naar Vincennes te gaan!« riep hij, maar om er te komen — te vroeg. Die zóó naar de gevangenis snakt, moet men te huis laten. Te huis beteekent hij waarschijnlijk zeer weinig, maar achter de traliën zou men aan hem denken — van hem spreken.

Gij zijt *te* belust op het martelaarschap, Monseigneur *Pie!*

Veuillot zou geplaatst worden bij de administratie der Romeinsche spoorwegen en wel op een even heusch als voordeelig aanbod van den concessionaris, den Parijschen bankier — *Mires.*

Vreemde speling van het lot!

De man, die gedurende zijn leven werkte, ijverig werkte in de groote domperfabriek van Rome, zal men straks zien in de werkplaatsen van licht en stoom. Hij, die het menschdom aan de slippen trok, roepende: »terug, terug, waar de midden-eeuwsche kloosterklok luidt!« zal straks staan bij de kokende Vesuviussen; Pluto's, Titan's en elke trein, die zich voor zijne oogen beweegt, predikt: »voorwaarts, altijd voorwaarts!«

Zou hij, te midden van stationsgelui en locomotiefgefluit, Rome vergeten?

Wij gelooven niets van het verhaal.

Zullen de Spanjaarden het grondgebied, op de Mooren veroverd, behouden?

Wel zeker, roept men uit Madrid, en om dienaangaande geen »na-werk« te hebben, gaf Koningin *Isabella* dadelijk het terrein nabij Tetuan, aan Maarschalk *O'Donnell* present.

De Hertog van Tetuan zal dus niet een »Jan zonder Land« zijn.

De Parijsche Ministeriele *Pays* geeft Spanje dezen wenk: »gij zijt overwinnaar — maak nu vrede!«

Het handelstractaat tusschen Frankrijk en Engeland schijnt de goedkeuring van John Bull weg te dragen.

De *Times* zegt: „dat tractaat draagt het kenmerk van vriendschap, maar—waarom dan ook nu niet: *algemeene ontwapening?*

In Belgie viert men gaarne feest en op 't platte Land wordt veel uitgedacht, om bijeenkanderen te komen en om de een of andere redenen veel bier te drinken.

Ook de verkiezingen geven dikwijls aanleiding tot gastreren, en als de „grooten” het zich in overvloed wèl laten smaken, zijn er ook altijd die van de kruimelkens profeteren.

Zoo zou het op 8 jl. feest zijn te Diest. De heer *Beekman*, aldaar tot volksvertegenwoordiger herkozen, wilde zijne mede herverkozenen tracteren, en zeide tegen zijne pachters en aan die zijner vrienden: „haal mijne gasten te paard in!” De liberale partij, dit hoorende besloot terzelfder tijd eene serenade te brengen aan den Burgemeester, anti-Beekmansgezind. Deze, ongeregeldheden vreezende, verbood elke demonstratie. De pachters echter, van dit alles onbewust, naderden *Diest* met de herkozenen en moesten hier afstijgen, wijl elke demonstratie verboden was. Hierover werden zij zeer verstoord, maar beter werd het voor hen niet, toen de ambtenaren der belasting naderden, omdat zij, zonder permissie, op hunne werkpaarden *zadels* hadden gelegd. Nog niet genoeg. Eenige pachters hadden hunne knechten als eerewachten laten figureren en willen nu voor deze de *boete* niet betalen.

Zij zeggen: die de eer heeft, drage ook de last, maar de knechten antwoorden: wat is ons de eer? Wij kregen niets te drinken en niets voor 't mes!

Met algemeene stemmen werd daarop besloten, den gelukkigen heer *Beekman* een rekeningje te zenden van uitschotten, boeten en teleurstellingen en weigert deze schadevergoeding te geven, die te zoeken door de wet, die toch de moeder is der stembus, door welke laatste al dat verdriet onder de Diesternaren ontstond.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Men leest in de *Amsterdamsche Courant*.

Belangrijke sommen worden jaarlijks voor de gevangenissen vereischt; de gewigtigste verbeteringen in het gevangenisstelsel gaven in den jongsten tijd tot niet onaanzienlijke verhooging dier uitgaven aanleiding. Gelukkig intusschen, wanneer die uitgaven blijken met vrucht besteed te zijn. Wie, die eenigzins bekend is met de veranderde inrigting onzer gevangenissen; wie vooral de cellen-gevangenissen kent, is niet overtuigd, hoe weldadig het stelsel van eenzame opsluiting werkt, waarbij toch het element van tucht met de verbetering van den gevangene gepaard gaat, waar de eenzaamheid, het ontvangen van onderwijs, zoo wel maatschappelijk als godsdienstig bevordert en zoo de pogingen tot aankweeking van zedelijke beginsels en godsdienstzin niet worden tegengewerkt door het zamenzijn met anderen, zoo gereed om het kwade mede te deelen, en het goed, dat bij dezen en genen zich ontwikkelt, te verdooven.

In de cellengevangenis alhier vond in den avond van Vrijdag 10 dezer eene plegtigheid plaats die wederom van die strekking en gevolgen der eenzame opsluiting getuigde. Vijf jeugdige gevangenen hadden zich met ijver toegelegd op de lessen van den godsdienstonderwijzer *H. Mohrman*, en waren in staat belijdenis van hun geloof, als ledematen bij het hervormd kerkgenootschap, af te leggen.

Na hunne aanneming werden zij in eene godsdienstoefening in dit gesticht bevestigd: die plegtigheid werd bereidwillig bestuurd door den heer *Posthumus Meijes*, leeraar bij de Hervorde gemeente te Amsterdam, en predikant in de wijk der gevangenis, die eene diepen indruk makende toespraak hield, naar aanleiding der vraag: *Wilt ook gij mijne dicipelen worden?*

Getuigt deze gebeurtenis van de zorgen, ook in den staat van boete en tucht, voor het waarachtig welzijn van hen, die zich op meer of mindere wijze vergrepen en tot misdrijf vervielen, aangewend, — mogten evenzoo de toekomstige gedragingen der ontslagenen bewijzen, dat zij in den staat hunner afzondering hebben geleerd, wat er toe vereischt wordt, tegen het kwade te strijden en zich tegen misdragingen te wachten.

In het afgeloopen jaar gesehiedde eene gelijke plegtigheid in het huis van bewaring, waar een aantal jeugdige r. k. vrouwelijke gevangenen tot ledematen der r. k. kerk werden aangenomen.

De *A. Ct.* behelst in een schrijven uit 's Hage het volgende:

„De sensatie, die de verwerping der spoorwegwet in de Eerste Kamer maakte, was grooter dan eenig ander besluit door dat collegie genomen. Het was zoo stil of er een doodvonnis moest worden uitgesproken; — 't was ook een doodvonnis maar eene onbehoorlijke toejuiching op de de algemeene tribune volgde, zoowel op de laatst uitgebragte stem als op de officiele mededeeling der verwerping.

„Een „jubel-applaus” in de deftige Eerste Kamer! 't is even ongewoon als onbeschaamd, en 't was in ieder geval ergerend voor de ministers, die, men moge dan de voordragt afkeuren, eene zwaardere taak volbragt hebben dan menig voorganger. De heer *van Bosse*, die bij de mededeeling van den uitslag zich naar den Vijverberg had gekeerd, kon dan ook niet nalaten een blik te werpen op den hoop „stampers.” Natuurlijk bleef het ook hem verborgen wie de overtreding van het reglement pleegden; de moed zat bij die menschen meer in de voeten dan in het hoofd.

Uit Haarlem wordt gemeld:

„Naar men verneemt heeft Ds. *Busken Huët* alhier zijn ontslag gevraagd als predikant, omdat zijne overtuiging hem verbiedt langer de leer der hervormde kerk te verkondigen.”

Zekere heer W., even buiten Leijden woonachtig, is op bevel der Arrondissements regtbank in hechtenis genomen, omdat hij ter teregtzitting weigerde den eed af te leggen, als getuige van een ten zijnen huize gepelegden diefstal, welke beleefde weigering geschiedde, omdat hij behoorde tot de sekte der Darbyisten, waarvan daar ter stede eene afdeeling bestaat.

Als een bewijs, dat ook in Westerwolde nog veel schadelijk wild aanwezig is, wordt medegedeeld dat de opziener der jagt en visscherij *G. J. Starke*, te Vlagtwedde in de zes laatste jaren heeft geschoten: 153 vossen, 172 valken, 1 bunsing en 7 wezels.

Onder de zeetijdingen is dezer dagen reeds kort melding gemaakt van de schipbreuk van het Nederlandsch fregat schip *Maria Elisabeth Margaretha*, kapitein *Bauditz*, op den 30sten Januarij nabij Brest. De volgende treffende bijzonderheden van deze scheepsramp mogen hier eene plaats vinden. Het schip was van Cardiff op reis naar Singapore, doch had sedert zijn vertrek gestadig met stormweder te kampen, waardoor het aanzienlijke schade kreeg. Men besloot daarom de eerste de beste haven op te zoeken en zette alzoo koers naar Brest. Den 29sten arriveerde men in de baai van Cameret en werd het schip voor anker gebragt, terwijl de stuurman naar Brest werd gezonden om hulp te halen. Voordat echter deze was opgedaagd, sloeg het sship van zijne ankers op strand. Van de 26 man der equipage verloren 11 man bij deze ontzettende ramp het leven, en daaronder de kapitein zelf.

Onder de opvarenden bevond zich een der zoons van den kapitein, een jongeling van 18 jaren. Nadat deze door zijnen vader van boord was gezonden, en, een goed zwemmer zijnde, zich had gered, keerde hij naar het schip terug, om zijnen vader die niet zwemmen kon, zoo mogelijk te redden. De kapitein echter wilde het leven zijns zoons aan zulk een wanhopige poging om hem te redden niet blootstellen, en zond hem weder terug. Naauwelijks Was de jonge *Bauditz* weder op het drooge, of het denkbeeld, dat zijn vader moest verdrinken, overmande hem en hij wierp zich weder in zee en trachte, ten tweeden male op het wrak teruggekeerd, zijnen vader te overreden zich aan zijne krachten toe te vertrouwen. Maar de kapitein wilde daarvan niet hooren en beval zijnen zoon nu met gezag, het zinkende wrak te verlaten. De zoon bereikte daarop weder het strand, en, zoo als gezegd is, vond de kapitein zijn graf in de golven.

Men schrijft betreffende deze scheepsramp nog uit Camaret dd. 2 dezer, dat van de elf verdronken personen der equipaadje zeven lijken zijn gevonden, waaronder die van den doctor, de twee stuurlieden, den bootsman en den hofmeester. De overige lijken had men, in weêrwil van alle daartoe aangewende pogingen, niet kunnen vinden.

Door de zorgen van den heer *Falloy*, commissaris der keizerlijke Fransche marine, zijn de gevonden lijken op het kerkhof te Camaret ter aarde besteld. De geheele bevolking van dat zeeplaatsje betoonde de meeste deelneming in het lot der ongelukkigen.

De zeven lijkbaren, elke door vier man gedragen, voorafgegaan door den geestelijke dier gemeente, werden gevolgd door bovengemelden keizerlijken commissaris, door de 15 geredde schipbreukelingen, het geheele personeel der marine aldaar, verscheidene beambten der douane het gemeentebestuur met den maire, en eene onafzienbare menigte volks. Dat alles vormde een treffend schouwspel. Nadat de kisten in het graf waren nedergelaten, rigtte de heer *Falloy* een roerend woord met betrekking tot deze droevige plegtigheid tot de omstanders en dankte allen voor de betoonde deelneming. Daarna ging men diep getroffen uiteen.

In 1854 ontstond te Heerde (Gelderland) eene paardenslagterij; de paarden kosten door elkander genomen 8 á 7 gulden. Het vleesch wordt daar gezouten en gerookt en daarna naar Hoorn gezonden. De nadere bestemming van dat vleesch, schrijft Dr. *Thijssen*, is onzeker, maar zeker weet men, dat niemand; hoe arm ook, in de gemeente, waar de slagterij is gevestigd, dat vleesch wil gebruiken, waarin echter lates eenige verandering schijnt te zijn gekomen.”

Van die paardenslagterij werd in de latere verslagen der Gedep. Staten van Gelderland melding gemaakt. Daarin wordt het bevestigd dat het daar verkregen paardenvleesch naar Holland wordt verzonden en in Hoorn, Enkhuizen, Medenblik en in omliggende dorpen wordt afgezet.

Eindelijk zegt de heer *Heckmeijer* leeraar in de Veeartsenijschool te Utrecht dat wanneer het slagte van paarden ter comsumtie wordt toegelaten, de volgende bepalingen wenslelijk zouden zijn:

1o. dat het slagten van paarden afhankelijk zij van eene vergunning.

2o. dat de gewone veeslagter geene paarden, en de paardenslagter geen gewoon vee mag slagten.

3o. dat de paardenslagterij als zoodanig duidelijk moet bekend worden gemaakt.

4o. dat in de paardenslagterij de meest mogelijke zindelijkheid moet in acht worden genomen.

5o. dat de houders van gaarkeukens, die paarden ezels of geitenvleesch tot spijs bereiden, verpligt zullen zijn dit, op eene duidelijke wijze, op hunne spijskaarten te vermelden.

Het Kantongeregt te Zwolle heeft de firma *van Gend en Loos* veroordeeld tot f 30—„ boete, ter zake dat zij den overtogt van Utrecht op Zwolle driemaal hebben verrigt *binnen* den tijd bij de concessie bepaald.

De *IJ- en Amstelbode* berigt, dat de heeren *Cramerus* c. s., concessie-aanvragers voor de Noorder- en Zuiderlijn, zich hebben verstaan met koncessionnarissen voor den weg van Utrecht op Zwolle, en deze laatste weg door die heeren dus in hun plan zal worden opgenomen.

De veertig onderteekenaars van het adres aan den stedelijken Raad, van Amsterdam betreffende de doorgraving van Holland op zijn smalst, zijn uitgenoodigd onder voorzitterschap van den burgemeester op het stadhuis te vergaderen. Deze uitnoodiging bewijst, dat het gemeentebestuur hunne wenschen in ernstige overweging neemt. Nu de spoorwegwet gevallen is kan men het geschikte oogenblik aangebroken achten, om ten aanzien dezer belangrijke aangelegenheid tot een besluit te komen.

Door de *Courier de la Meuse* (Limburg) is in 't gebed voor fr. 20112 aan gelden voor de pauselijke schatkist ontvangen. — Te 's Hage is voor den Paus niet f 40 000 maar f 4000 gekollekteerd.

Men verneemt, dat door HH. Curatoren der Leidsche Hoogeschool ter vervulling der hoogleeraarsplaats in de Kerkelijke geschiedenis bij de Godgeleerde fakulteit, opengevallen door het overlijden van prof. *O. C. Kist* een dubbeltal is voorgedragen, bestaande uit prof. W. *Moll* en dr. *F. W. J. van Bell*, beiden te Amsterdam.

Te Breda zullen dit jaar weder op de militaire akademie worden toegelaten 40 kadets voor de infanterie, 22 voor de artillerie, 5 voor de kavallerie en 4 voor de genie hier te lande; — en 3 voor de art., 2 voor de kavallerie en 4 voor de genie in O.-Indie; voor de inf. in Indie zal het getal nader bepaald worden.

In Maart zal het bouwen van een lokaal voor den Hoogen Raad aan het Pleiu te 's Hage worden aanbesteed.

Op het Loo worden op last van Z. M. nieuwe arbeiderswoningen aangebouwd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK

Parijs. In het vorig jaar liet de heer L., iemand die onmetelijk rijk is en afkomstig uit een der provincien van Frankrijk, een prachtig hotel bouwen in de Champs Elysees te Parijs. Zoodra dat hotel gereed was, gaf hij er schitterende feesten, die door de voornaamste ingezetenen der hoofdstad bezocht werden. Onlangs gaf deze heer weder een luisterijk bal doch op den avond, waarop dit zoude plaats hebben en alles tot de ontvangst der gasten met kwistigen overvloed in gereedheid was gebragt, bleven de zalen van het hotel ledig. Niemand scheen aan de uitnoodiging van den heer L. gehoor te geven. Eindelijk wordt te middernacht de deur der zaal geopend en een livereibediende brengt een rouwbrief, geadresseerd aan den gastheer, waarin alleen deze woorden te lezen stonden „Herinner u den 18 October 1838.” Naauwelijks had L. deze woorden gelezen of hij viel in onmagt. Spoedig werd hij door geneeskundige hulp weder tot zich zelven gebragt, maar den volgenden dag werd het hotel te verkoop aangeboden en L. pakte al zijne bezittingen te zamen en maakte zich gereed om naar Amerika te vertrekken.

Welk vreesselijk geheim stond met die dagteekening in verband? Ziehier de toedragt der zaak. Op den 18 October 1838, werd te Thionville eene vrouw geguillotineerd wegens kindermoord. Al de toebereidselen tot deze treurige plegtigheid waren gemaakt, het schavot was opgerigt en de scherpregter gearriveerd, maar dezen laatsten ontbrak eenen helper, daar de scherpregter van St-Mihiel die deze rol zou vervullen, plotseling verhinderd was op den bepaalden tijd te Thionville tegenwoordig te zijn. De strafoefening kon dus geen voortgang hebben, daar één man voor de voltrekking niet voldoende was, zoodat men de uitvoering tot den volgenden dag zou verschuiven, toen een wel gekleed en uiterlijk beschaafd jongmensch voor de regters verscheen en te kennen gaf, dat hij de reis van Metz naar Thionville alleen had gemaakt om de voltrekking van het vonnis bij te wonen; dat hij de verlegenheid had vernomen, waarin de regtbank verkeerde, en zich na aanbood der justitie de behulpzame hand te leenen.

De regters zagen den man, die dit voorstel deed, met verwondering en afkeer aan; evenwel maakte men van zijne diensten gebruik en de scherpregter-liefhebber kweet zich op onberispelijke wijze van zijne vreesselijke taak. En toch stond deze man niet in de minste betrekking tot de justitie, noch tot de uitvoering harer vonnissen. Hij was de zoon van een linnenfabrikant en reisde voor den handel van zijn vader. De openbare strafoefeningen der justitie hadden echter voor hem iets onverklaarbaar aantrekkelijks, hetgeen tot eene manie was overgegaan, zoodat hij menigmalen uren ver reisde om eene executie bij te wonen. Deze vreemde hartstogt had hem echter de zorg voor zijne zaken niet over 't hoofd doen zien en dreef deze eerst voor zijn vader en later voor zich zelf zoo goed, dat hij vier jaren geleden den handel als millionair verliet en zich in het vorig jaar te Parijs vestigde.

Nu wilde het toeval, dat een der regters die in 1838 in de regtbank te Thionville zitting had en die thans eene aanzienlijke betrekking bij de regterlijke magt bekleedt, onlangs een der feesten bij den heer L. bijwoonde. Zoodra hij dezen zag, stond hij getroffen over de gelijkenis, welke hij met den scherpregter-liefhebber had, wiens beeld hem altijd was bijgebleven. Zijn vermoeden, dat deze heer en de heer L. dezelfde waren, steeg bijna tot zekerheid, toen hij bij den heer L. een bijna onmerkbaar lidteeken boven het linkeroog ontdekte, dat hij zich herinnerde ook gezien te hebben bij den man, die te Thionville hem zijne diensten aanbood.

Men won informatien in; weldra kwam de waarheid aan den dag. Een ieder schuwde nu het hotel van den heer L. en zijne salons bleven ledig, tot hem de ontvangst van den noodlottigen rouwbrief deed besluiten naar Amerika te vertrekken.

ENGELAND.

Londen. „Onlangs werd in de berigten uit Noord

Amerika herhaaldelijk gewaagd van belangrijke ontdekkingen van zilver in den bodem van California; maar hetgeen daarvan gemeld werd was onbepaald en scheen weinig geloof te verdienen. Doch met de jongste brievenmaal heeft men daaromtrent berigten ontvangen, welke uit goede bronnen afkomstig zijn, en het schijnt nu nagenoeg zeker, dat er zilvermijnen van aanmerkelijke waarde zijn gevonden.

„Zij liggen, naar gemeld wordt, aan de afhelling van het gebergte Sierre Nevada, in den oostelijken uithoek van den staat, nabij het grondgebied van westelijk Utah, tusschen Walkers-rivier en eene plaats genaamd Honey Lake Valley, nagenoeg drie honderd Engelsche mijlen of drie en een halven dag reizens ten noordoosten van San Francisco. De plek was in het begin der maand Augustus van het vorige jaar door goudzoekers gevonden; de hoofdader is, naar gemeld wordt, over eene uitgestrektheid van zesendertig mijlen nagegaan, terwijl het zilvererts doorgaans boven den grond uitkomt en zich gemakkelijk laat bewerken. Verder wordt gemeld dat er putten van twintig tot dertig voeten diepte in de ader gedolven zijn zonder haren bodem te bereiken, en dat het erts rijker van gehalte wordt bevonden, hoe dieper men delft. Er is te San Francisco vijftig tot zestig ton van dat erts ontvangen, en het is door scheikundig onderzoek gebleken eene waarde van vijfhonderd, zeshonderd en zelfs duizend ponden sterl per ton te hebben.

Een gedeelte van die hoeveelheid zilvererts zou te San Francisco worden gesmolten, maar men dacht dat eene zekere hoeveelheid daarvan naar Londen zou gezonden worden. Een bankiershuis te San Francisco, met name *Hench en Comp.*, had zich bereid verklaard om twintig duizend ponden sterling voor te schieten op vijftig ton zilvererts, welke door hetzelve naar Europa zouden worden gezonden. Een berigt zegt, dat er gedurende den winter slechts weinig erts over het gebergte kan worden gebragt, maar dat in het volgende jaar de opbrengst dezer zilvermijnen de wereld verbazen zal.„

TELEGRAFISCHE DEPÊCHES VAN HEDEN

's Hage 14 Feb.

Al de Ministers heben hun ontslag gevraagd.

De heer *Rochussen* formeert een nieuw Kabinet.

Amsterdam. Maandag, 13 Febr. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt: *Nederl.* $2\frac{1}{2}$ pCt. $64\frac{5}{8}$ percent. dito 4 pCt. $98\frac{5}{16}$ percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 5 pCt. 104 percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metaliicken 5 pCt. $70\frac{5}{8}$.

Granen en Zaden.

Tarwe ruim prijshoudend. — Rogge vast. — Garst iets williger.

ASSEN, 11 Februarij

Gisteren heeft het Openbaar Ministerie bij de Arrond Regtbank te Assen conclusie genomen in de zaak over de huisgelden te Smilde. De heer Officier van Justitie was van oordeel, dat de kwaliteiten der eischers genoegzaam waren geijustificeerd en dat de middelen tegen den eisch in het midden gebragt, niet gegrond waren; hij concludeerde mitsdien tot toewijzing der vordering. De uitspraak in deze belangrijke zaak is bepaald op 16 April aanstaande.

Nadat wij ons berigt over de ministeriële crisis (zie beneden) hadden geschreven ontvingen wij de hierboven geplaatste telegrafische depêche.

„Onze meening, dat de Kabinetswijziging van grooter beteekenis zou zijn, dan de Hollandsche berigten eerst meldden, begint zich te bevestigen.

Het Ministerie verkeert alzoo in een staat van ontbinding.

Indien wij ons aan eene voorspelling wilden wagen, zouden wij zeggen: „behalve de heeren *van Bosse* en *van Tets* zullen ook aftreden de heeren *Boot van Goltstein* en *Lotsy* en alzoo alleen de heeren *Rochussen*, *Bosscha* (die veel beteekent in het Kabinet) *de Casembroot* en *van Romunde* hunne portefeuilles behouden.„

Men spreekt te 's Hage ook van den heer *Thorbecke* als Minister van Binnenlandsche Zaken.

De heer *C. J. M. Jongkindt Coninck*, directeur der *Maatschappij van Weldadigheid*, heeft het volgend opstel gezonden aan de *Oost en Weststellingwerver Courant*, uit wier nommer van 5 dezer wij het overnemen:

„Tot nadere toelichting der nieuwe maatregelen, die in het berigt, voorkomende in uw nommer van 15 Januarij jl., besproken worden, verzoek ik u het volgende in uwe courant te plaatsen:

„Eene der groote kwalen, waaraan de kolonien der *Maatschappij van Weldadigheid* zoo lang geleden hebben, en die het doel, waarmede zij opgerigt werden, deed verloren gaan, heeft, zoo wij hopen, thans opgehouden te bestaan.

„Bij de beginselen, waarvan men bij de oprigting der vrije kolonien uitging, zal wel in de eerste plaats aangenomen zijn, om aan den eerlijken arme de gelegenheid te geven om, niet alleen ligchamelijk beter verzorgd te worden, maar vooral ook, om hem door werkverschaffing, school- en godsdienstig onderwijs, opwekking tot spaarzaamheid en andere middelen, die hoogere mate van *zedelijke ontwikkeling* te doen bereiken, die hem in de gewone maatschappij, waar hij doorgaande geheel aan zijn lot overgelaten wordt, zoo zelden ten deel valt.

„Opwekking en bevordering van een werkzaam leven moest dus in de eerste plaats den grondslag leggen, om den kolonist tot een beter mensch te vormen Het zou mij te ver leiden hier aan te wijzen, in hoeverre het doel om de activiteit der kolonisten op te wekken, geheel mislukt is. Genoeg zij het, aan te merken, dat de werkzame, die veel verdiende, slechts een niet noemenswaardig gedeelte uitbetaald kreeg, van hetgeen hij door zijne meerdere vlijt boven eenen luiaard had te goed gemaakt, terwijl deze meerdere verdiensten alleen moesten strekken, om in het te kort der overigen te voorzien.

„Wie zal niet erkennen, dat dit beginsel allen lust tot werkzaamheid moest dooden? Wie toch zal zijn uiterste vlijt willen aanwenden, wanneer hij weet, dat hij de belooning voor dien meerderen arbeid niet erlangt terwijl hij evenwel gevoed, gekleed en verzorgd zal worden, *dan zelfs*, wanneer hij weinig arbeid verrigt?

„Voeg hierbij de dikwijls zoo groote schuld, bestaande in de eerste verstrekking van kleeding, huisraad en gereedschappen, waarmede reeds de nieuw aangekomen kolonisten huisgezinnen werden beewaard, eene schuld die hen, daar zij toch geen kans zagen, die door arbeidzaamheid ooit af te lossen, geheel ontmoedigde; de te ver gedreven administratie over hunne personen, waardoor zij niet tot zelfstandige menschen werden opgeleid, maar als onmondige kinderen werden behandeld, en men zal het toestemmen, dat dit stelsel hen slechts tot luiheid voor het oogenblik en zorgeloosheid voor de toekomst moest leiden.

„Deze voortdurende bemoeijing met de huishouding der kolonisten, die zelfs zoo ver ging, dat zij eene bepaalde hoeveelheid brood en aardappelen moesten verbruiken, al konden zij door spaarzaamheid met eene mindere hoeveelheid volstaan, kon niet anders dan tot eene zeer gekompliceerde administratie over het geheel leiden.

„Het moge noodig zijn, om de verteringen der huisgezinnen, die zoo pas uit de steden worden aangebragt, te surveilleren; onnoodig, ja schadelijk is het, die inmenging in huishoudelijke zaken te doen voortduren tot zelfs in het volgende geslacht

„In verband met deze, naar ons bescheiden oordeel groote gebreken, die in de brochure van den oud-directeur de heer *J. van Konijnenburg Cz.* „de toestand van de vrije kolonien enz.„ waarnaar ik verwijs, meer uitvoerig werden besproken, zijn de maatregelen, waarvan een kort berigt in uw nommer van 15 Januarij voorkomt, genomen

„Een ieder zal voortaan beloond worden, naarmate hij arbeid levert. Aan de huisgezinnen, die volstrekt buiten staat zijn, om ten deele of geheel in hun eigen onderhoud door arbeid te voorzien, zal eene vaste evenredige toelage verstrekt worden; maar ook aan hen zal de gelegenheid geopend worden, om door meerdere activiteit zich een beter lot te verschaffen.

„De schulden, die voor den kolonist zoo drukkend waren, zijn gerooijeerd.

De bovenbedoelde administratie over zijn persoon heeft opgehouden te bestaan, en in verband hiermede is de koloniale munt afgeschaft en zijn er veranderingen gebragt in het houden der winkels en der bakkerij voor rekening der maatschappij. Alleen wordt door het maken van een reservefonds of spaarkas zorg gedragen, dat hij zich, niet zoo'als in de gewone maatschappij, bij groote verdiensten, aan groote verkwisting schuldig maak', maar iets bewaart voor den tijd, dat ziekte als anderzints hem belet, genoeg te verdienen om in zijn eigen onderhoud te voorzien De gemaakte reserve blijft echter *zijn eigendom* en zal hem geheel uitbetaald worden, en niet zoo als vroeger voor een groot gedeelte in de kas der maatschappij terug keeren.

„In uw berigt komt voor, dat de huisgezinnen, die tot vrije hoevenaars zijn bevorderd, tot 1 April de voeding voor de koe zullen ontvangen. Dit is hun niet tot dien tijd, maar tot 1 Junij beloofd.

„En vraagt men nu of de kolonist een beter lot heeft dan de gewone arbeider, dan aarzel ik niet om dit bepaald bevestigend te beantwoorden.

„De ontevredenheid, die bij sommigen bestaat en waarvan in het slot van uw berigt wordt gesproken, vindt haren oorsprong daarin, dat velen het gemakkelijker vinden om weinig te arbeiden en toch onderhouden te worden. De werkzame kolonist daarentegen zal niet klagen, maar inzien, gelijk reeds velen dit begrijpen, dat hun toestand verbeterd en hun lot benijdenswaard is, in vergelijking van de vele arbeiders, die in de gewone maatschappij, niettegenstaande hunnen ijver, ten allen tijde geen werk kunnen bekomen, en het sprekendste bewijs vind ik in de menigvuldige aanzoeken van vreemde personen, die van alle zijden bij mij inkomen, om in de Kolonien der Maatschappij van Weldadigheid te worden opgenomen.

„Daar slechts eene veelvuldige bekendheid met de inrigting der maatschappij eene meer algemeene deelneming zal opwekken, zult gij mij met de plaatsing en zoo mogelijk met de verpreiding van dit korte berigt verpligten.„

De Hollandsche bladen en telegrafische berigten verzekeren, dat Z. M. den Koning aan de heeren *van Bosse* en *van Tets*, het door dezen gevraagd ontslag uit hunne betrekkingen als Ministers van Financien en van Binnenlandsche Zaken, reeds heeft verleend, dat de heer *van Reenen* zeer waarschijnlijk opvolger des heeren *van Tets* zal zijn, dat van den heer *van Rappard* als Minister van Financien minder gesproken wordt en dat er ook van meerdere wijziging in het kabinet geen sprake is.

Dat het ontslag *was* verleend; op het oogenblik dat die berigten werden gegeven, is zeer te betwijfelen — dat het verleend zal worden, mag men gelooven — dat de heer *van Reenen*, *van Tets* opvolger wil zijn, zoude men niet zoo aanstonds hebben geloofd. Dat de heer *van Reenen* die sedert 1854 zich een gunstig standpunt wist te bewaren, genoemd en gevraagd zoude worden, bij elke ministeriële crisis, is zeer natuurlijk, maar dat die bekwame staatsman lust zou hebben, nog eens weder de leiding van het zoo drukke departement van Binnenlandsche Zaken op zich te nemen, werd steeds betwijfeld

Intusschen de kens is goed, en de heer *van Reenen* de man, om een ministerie verder te helpen formeeren indien het nog niet in orde is.

De overige Ministers hebben, zoo als van zelve spreekt hunne portefeuilles ter dispositie van Z M. den Koning gesteld en dat deze allen weder in dezelfde handen zouden zouden terug gaan, zoo als men nu zegt, was gewis onze meening niet.

Mogt dit echter weldra blijken, zoo te zijn, dan voorspellen wij het Kabinet toch geen lang leven als zoodanig, en zien weer vrij spoedig eene wijziging te gemoet.

Indien het waarheid is, wat men zegt, en waaraan wij thans niet onvoorwaardelijk geloof hechten, dan zal de *Staats-Courant* dit wel spoedig bevestigen.

„Alles is duur!„ zei de heer *Stickernickel*, een Duitsch diplomaat te Parijs, die f 10.000 tractement heeft en om eenigzins fatsoenlijk onder dak te komen, in die stad van weelde en pleizier) 5000 huur moest betalen.

„Alles is duur!„ zei *Berend Slomp*, die te Amsterdam in 't Café restaurant 15 cents betaalde voor een heel klein beetje bitter in een zeer dik glaasje.

„Alles is duur!„ mompelde de commiesvrouw in de residentie, wier man f 360 tractement had, toen zij aan een langen boer uit de buurt van Delft 90 cents voor de 5 ons boter betaalde en op diens zeggen: „maar zij is ook best jufvrouw!„ antwoordde: „maar mijn mans tractement is ook zeer klein!„

Alles is duur!„ schrijft men ons uit Veendam, ook de aardappelen volgen de klimmende rigting. Die in den vorigen herfst f 1 a f 1—10 kostten, worden thans voor f 1—90 a f 2 verkocht„

„Alles is duur!„ schrijft men ons uit Peize; „want hier werd dezer dagen door den eenen boer aan den anderen een jonge jagthond (nog geen jaar oud) verkocht voor f 60, een verkoop, die zoo de attentie onzer financiëlen op de jagthonden-fokkerij vestigde, dat straks ieder boer een jagthond op speculatie heeft„

„'t Zal nog anders worden!„ zeggen sommigen, op de tijding, dat de Engelschen de inkomende regten op *boter*, *kaas* en *eijeren* hebben afgeschaft. Wie weet hoe spoedig hier John Bull over 't platte land loopt en bij elke kakelende kip staat te wachten op het ei, om daarmede naar Harlingen of Zwolle te stoomen en dan per stoomboot naar de wereldstad, waar men onze boter bij *plakjes* snijdt, de kaas bij *hompen* opeenzet en in de eijeren *graast*.

't Zal nog wel anders worden, als de spoorweg (welke?) door het Noorden loopt en hier, ter verzending, zelfs jagt wordt gemaakt op *padden* en *kikvorschen!*

Maar, wij dwalen af en hebben nog uit Peize te melden, dat het varkensmesten aldaar ook zoet gewin gaf en er in de vorige week nog twee dragtige motten werden afgeleverd voor ruim f 100.

Werden die gemest met *hei* en *struiken*. Dr. V . . . y.?

* **Oldeholtwolde**, 10 Febr. Heden had alhier een droevig voorval plaats Terwijl de vrouw van den timmerman *L. Hoogkamp* alhier bezig was met haar huiswerk, valt haar kind, 1½ jaar oud, dat bij haar in de kamer in den kindersoel bij den kagchel stond, voorover met het hoofd in een pot met water, die op den kagchel stond. Dientengevolge heeft het kindje zich zoodanig gebrand, dat het, na eenige uren smartelijk lijden, is overleden.

De toestand der treurende ouders is hoogst bedroevend; te meer, daar dit reeds hun achtste kind is, dat zij verliezen, en dit laatste op zulk eene akelige wijze.

* **Wolvega**, 11 Febr Naar men verneemt hebben de R.-C dezer plaats, en van de omstreken de vergunning verkregen alhier een kerkgebouw te stichten, waarmede in het a. s. voorjaar een begin gemaakt zal worden.

* **Jubbega**, 10 Febr. Terwijl de landbouwer *P. P. Visser* alhier, dezen nacht met zijne huisgenooten rustig te bed lag, springt de hond weinig na middennacht bij de zoons op bed, als wilde hij hen in haast wakker maken; deze, door dit ongewoon bezoek verschrikt, verlaten in eens het bed en ziet! hunne woning staat van achteren in vlammen, welke zich in weinige oogenblikken zoodanig over het gehele gebouw verspreiden, dat men met inspanning en met levensgevaar naauwelijks den tijd had het leven te redden Niettegenstaande de ijverig aangewende pogingen, ook der buren die als in een oogwenk op de plaats des ongeluks en aan wie aanwezig waren voor hunnen betoonden ijver lof wordt toegebragt heeft men echter van de kostbare inboedel, bijna niets kunnen behouden. Eene aanzienlijke partij rogge hooi, stroo en alle boeregereedschappen zijn door de vlammen verteerd. Hoewel huis en inboedel, vee en oogst gewaarborgd zijn, is echter de schade voor genoemden landbouwer nog zeer aanzienlijk.

Anlo, 13 Feb. De geheele bevolking dezer gemeente bedroeg den 31 Dec. 1859: 1489 van 't mann. en 1352 van 't vr. geslacht; ongehuwd 966 mann. en 819 vrouw.; gehuwd 446 mann. en 445 vrouw.; weduwenaars 76, weduwen 88; gescheiden 1 man.; Nederd. Herv. 1444 m. en 1313 vr.; Chr Afgescheiden 11 mann. en 8 vrouw.; Doopsgeg. zind 13 mann. en 9 vrouw; Evang Luthersch 4 mann. en 2 vrouw.; Roomsch Cath. 14 mann. en 13 vr.; Nederd. Israël. 4 mann. en 7 vrouw.

Gramsbergen, 11 Feb. Blijkens de volkstelling bestond de wettige bevolking dezer gemeente op 31 Dec. jl. uit 2013 person, als 1019 mann. en 994 vr. Daarvan waren 330 mann en en 332 vr. gehuwd. 632 mann. en 502 vr. ongehuwd; 57 weduwnaars en 70 weduwen. — Volgens de godsdienstige gezindten was deze bevolking

De Verteller, enz.

In hoeverre gelijken op elkander: de nijd, de liefde en de vlam?

Zij nemen toe, terwijl zij verteren.

—

Minister A. begaf zich naar het Ministerie om de portefeuille te aanvaarden. Op de trap kwam hij den heer B. tegen, die de portefeuille zoo voor zijn opvolger had neergelegd. „Ook wat nieuws?„ vroeg de ex-Minister. „Och neen, was 't antwoord, alleen dit: „Ik klim op — gij klimt af!„

Geert Frik. „Ik heb een kruis uit de kerk meegenomen. Wat moet ik daarmede aanvangen, vrouw?„

Liesbet: „Breng het dadelijk terug waar gij het kreegt!„

Geert: „Zoo — geef mij uw hand, mijn leven en ga ter kerk met mij!„

verdeeld in: Nederd. Herv. 949 mann. en 925 vr.; Chr Afgescheidenen 9 mann. en 11 vrouw., Evangelisch. Lutherschen 1 mann., Doopsgeeinden 1 mann. Roomsch Catholieken 51 mann. en 52 vr. en Israëlieten 7 mann. en 6 vrouw.

* **Meppel**, 9 Febr. Dat ook in het Westen van Drenthe zware jonge varkens worden gemest, is te zien uit het volgende door *R. van Rossum* landbouwer te Nijeveen is op de vorige veemarkten te Meppel een varken, ruim zeven maanden oud, verkocht aan *S. van der Laan* te Heerenveen, hetwelk schoon aan de haak woog 298 oude of 149 Ned. ponden, voor de som van tachtig gulden.

* De vereeniging tot afschaffing van den sterken drank afdeeling Meppel, heeft in hare vergadering van Woensdag besloten, alhier een bierhuis op te rigten, ten einde een ieder in de gelegenheid te stellen om ook buiten sterken drank, de noodige verversching en uitspanning te genieten.

* In de gemeente Ambt Vollenhove is sedert eenigen tijd de longziekte onder het rundvee heerschende, en wel op den stal van *J. v. d. L.*; van de vier aangetasten is reeds een overleden. De noodige maatregelen zijn tegen de verdere verspreiding genomen.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

* **Ommen**, 11 Feb. In dezen ring, waaronder slechts tien kerken behooren, doet zich thans het zeldzame geval voor, dat één predikant te gelijkertijd met drie consulentschappen belast is.

* De predikant van Gramsbergen, de welEerw. heer *J. J. Ehl Weerdinge*, is tegenwoordig werkzaam als consulent van Hardenberg, vacant door het overlijden van Ds *Bosch*, — van Heemse, vacant door het vertrek van Ds *van Meeteren*; — en van Lutten, waarvan de leeraar Ds. *Hermans* wegens krankzinnigheid, afwezig is. Ruim 600 leerlingen bezoeken thans 's wekelijks de catechisatien van ZijnEerwaarde.

Advertentien.

Iemand

van den 3den Rang, zich eenigen tijd bepaaldelijk op het HOOFDONDERWIJZERSEXAMEN willende toeleggen, vraagt tegen Junij a.s. bij een ***ONDERWIJZER*** ten platten lande, die hem daarbij behulpzaam kan zijn, Kost, Inwoning en Bewasschen met een vrij Kamertje.

Adres fr. Lett. ***D. R.*** aan den Uitgever dezes.

De MARKGENOOTEN van Gees worden bij deze ***OPGEROEPEN*** tot het houden eener

Marktevergadering,

op Zaterdag den 18 Februarij 1860, des voormiddags tien uur, ten huize van E. ZUIT te Gees — ***Punten van behandeling***: Verdeeling van het Veld bij Eggenkamp Loiveld en de Bieltjes, alsmede de Verkoop van eenige perceelen Marktegrond.

Oosterhesselen den 10 Februarij 1860.

Namens de Commissie
H. DRAAIJERS.

Schouwburg te Assen.

No. 3 van het abonnement.

Donderdag den 16 Februarij 1860.

HET PUNTDICHT.

Tooneelspel in 4 bedrijven door A. VON KOTZEBUE.

Na hetzelve:

DE DOCHTER VAN DOMINIQUE.

Blijspel met zang in 1 bedrijf.
Aanvang ten half zeven ure.
Prijzen der Plaatsen:
1ste Rang f 0,90, 2de Rang f 0—60

Gewone Vergadering,

MET DAMES,

van 't Departement Assen der Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen, op Woensdag den 15 Februarij 1860, des avonds te zeven uren.

Namens 't Bestuur,
A. Th. HOSTEIJN,
Secretaris.

Spreker, de heer J. BUITER.
Bijdrage door den heer J. P. MUNTING.

A. H. Dikboom,

Onderwijzer te Beilen, vraagt tegen April een ***HULPONDERWIJZER***.

S. Engers te Assen

beveelt zich wederom aan tot het leveren van **PLAATSVERVANGERS en NUMMERVERWISSELAARS** voor de Nationale Militie, en doet diegene te weten, die zich wenschen te verkoopen of hun nummer te verwisselen, dat zij bij hemteregt kunnen komen; belooft eene civiele en prompte bediening.

Op Donderdag 16 Februarij e. k., voormiddags te 10 uur, zal aan de ZAAGMOLENS te Assen publiek worden verkocht:

Eene aanzienlijke hoeveelheid gezaagd

EIKEN, VUREN- EN GREENENHOUT,

tot allerlei Timmerwerk, Huisbouw, Bruggen, Vonders Pompen, etc. zeer geschikt.

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN.

De Notaris A. J. C. TELLEGEN te Smilde zal, op Woensdag den 22 Februarij a.s., des avonds te 6 uur in het Logement ***de Nieuwe Veenhoop***, bij A. LUXWOLDA aldaar, ten verzoeke van W. KOOPS c.s. te Leggelo, krachtens onherroepelijke Volmagt, in het openbaar verkoopen:

Een ***HUIS, TUIN*** en ***SCHUUR***, benevens ***HUISPLAATS***, staande en liggende bij de Grietmansbrug te Smilde, kadaster sectie G, no's 333, 673 en 674, te zamen groot 55 r. 67 el, toebehoorende aan HENDRIKA OLIJVE, Wed. J. ZWIERS, te Smilde.

Provincie *Drenthe*.

Aanbesteding.

Op Dingsdag den 21sten Februarij 1860 des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe, of, bij zijne afwezigheid, door een der Leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het derde district, aan het lokaal van het Provinciaal Bestuur te Assen, worden ***AANBESTEED***:

Het VERNIEUWEN en HERSTELLEN van eenige gedeelten der BESTRATING van den GROOTEN WEG der 1ste Klasse No. 1, Zijtak No 2, onder de Gemeente Smilde.

Deze ***AANBESTEDING*** zal geschieden alleen bij inschrijving, overeenkomstig art. 12 des Besteks.

Het BESTEK der bovengemelde Aanbesteding zal boven en behalve aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en aan dat van het Provinciaal Bestuur van Drenthe te Assen, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde Provincie ter lezing worden gelegd.

Zullende drie dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur KOCH en den Adspirant-Ingenieur VAN BEUSEKOM, beide te Assen.

's Gravenhage, 26 Januarij 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

BURGERLIJKE STAND.

GASSELTE 26 Jan.—8 Feb. Geboren: Johannes zoon van Johannes Klaassen en Janna Wolters; Jantje dochter van Gerrit Gerrijtz en Hindrikkien Timmer; Fouke zoon van J. Gnodde en en Geesien Panman; Hermanus zoon van Marinus Hermanus Bokhorst en Aaltje Klasens; — Gehuwd: Lucas Harmsen en Hendrina Kuilman; Geert Kuilman en Annechien Salomons — allen wonende te Gasselternijeveen. — Overleden: geene.

AMSTERDAM, 10 Febr. Kamper Eilands HOOI f 1[illegible] f 16.

TARWE prijshoudend; 130 132 ℔ bonte Poolsche f 3[illegible] f 330; 130 ℔ bonte dito f 328; 127 ℔ nieuwe Friesche f [illegible] per 2400 kilo: 77 78 kilo jarige Poolsche f 328; 76 kilo nieuwe Bovenlandsche f 287; 76 kilo nieuwe Geldersche f 280.

ROGGE tot vorige prijzen met minder handel; 126 ℔ Pruissische f 223; 123 ℔ Galatz f 200 aan de Zaan bij partij; 1[illegible] ℔ Archangel f 188 bij partij; 115 ℔ Petersb. f 18[illegible]. Op levering onveranderd; per April 188, Junij f 192. Pruissische per Julij f 195.

BOEKWEIT iets aangenamer, 120 ponds Amersfoortsche f 115.

KOOLZAAD op het Voorjaar onveranderd, op het Najaar £ ½ hooger: op 9 vaten Olie in April £ 63, October £ 66; Nov. £ 66½.

LIJNZAAD in een doen; 104 ℔ Koningsb. f 270; 105 1[illegible] ℔ Riga f 260; 100 109 ℔ Bombay f 330.

RAAPOLIE dadelijk vast, op levering begin markt hooger betaald, sluit flaauw; op 6/w f 37¾; Vliegend f 36½, 1o. M[illegible] f 37 f 36½; September f 38 f 37½; October f 38¼ f 37[illegible] November f 38¼ f 38; Dec. f 38½ 38.

LIJNOLIE dadelijk onveranderd; op levering iets aangenamer; op zes weken f 31¼; Vliegend f 30; 1o. Maart f [illegible]¼; April f 30½; Mei f 30¾.

HENNEPOLIE op zes weken f 37¼; Vliegend f 36.

RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 60 à f 64.

LIJNKOEKEN per 104 stuks f 9 à f 12½.

SCHIEDAM, 9 Febr. MOUTWIJN f 13½ per vat contant met kleinen handel.

JENEVER 100 pc. Amst. proef f 16¾ à f 17¼ per vat contant bij partij.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN

AMSTERDAM, 1860

	pCt.	10 Feb.	18 Feb.
Nederl. W.S.	2½	64 5/8	64 5/8
—	3	76	76 1/8
—	4	98 1/8	98 1/8
Amort. Synd.	3½		93½
Handelm.	4½	126	125 3/4
O. I. Leening	4	97 3/8	
Aand. H. Spw.			
—— R. ——	4½	100 3/4	
N. B.	½		
Maats. Welo.			
Rusland,			
Obl. Hope	5	104¼	104 1/8
Cert. 1831/33	5	84½	84½
Dito 1840	4	79½	79 5/8
— Stieglitz	4	79 7/16	79½
— Nieuwe	4		
— 5e Serie	5	89½	89 3/8
— 1855 6e S.	5	99 3/8	99 3/8
— van Ass.	6		61¾

	pCt.	10 Feb.	11 Feb.
Polen,			
Aand. fl 500			
Obl.	4	77 1/8	77 [illegible]
Spanje, Obl.	1½	33	33
Obligatien	3	44 1/8	
Binnenl.	3	43 13/16	4[illegible]
Amortisabie		11 7/16	11 [illegible]
Bewijs. Coup.			
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5		86
—— ——	4		46
—— Metal.	5	47 1/8	47 [illegible]
— RenteA.	5	70 1/8	70 [illegible]
— Nation.	5	54 9/16	54
—— ——	2½	26 7/16	26 [illegible]
Belgie, Cert.			
Rothschild	2½	51 11/16	51 1[illegible]
Portug., Obl.	3	43 5/8	43 1[illegible]
Brazilien	5	98½	
Weener aandeelen	4	275	

10 Feb.

De markt was heden zoo voor Nationale als buitenlandsche fondsen algemeen vast gestemd; de handel was echter alleen in Oostenrijksche San eenige beteekenis.

11 Feb.

Met uitzondering van Oostenrijksche fondsen, die bij onderscheidene verkoopen flaauwer sluiten, waren de prijzen der overigen nagenoeg als gisteren.

RAADSELS.

LVII. Uit drie deelen bestaat het woord.
Doch waarom ons daaraan gestoord?
Van meer belang is het, dat men hem dagelijks noemen hoort,
In elk oord,
Van hier tot aan der Scheldes boord
Ga ik nu met mijn verhaal voort:
De twee eerste deelen
Zijn een naam, waarmêe de Nederlanders zit spelen
Op vroegen tijd, toen ze waren aan 't krakeelen
Met Alva, die groote dwingeland uit velen.
Ook zegt men, dat 't geen de twee eerste deelen
Vermelden, lekker smaakt,
En zegt er tevens bij, dat men daardoor het geheel maakt,
Evenwel, ik wil het niet tegenspreken,
Want ook mij is het van daag nog duidelijk gebleken.
Mijn laatste deel heeft een varken bezeten,
Men kan het even als het geheel eten,
Om het geheel te verkrijgen moeten sommige menschen geducht zweeten;
Den kinderen wordt het soms als met de el toe gemeten
Want menigeen heeft wel eens te veel van mij gegeten
Zoek hieruit nu den naam te weten.

—

LVIII. Als je nu verondersteld, dat het eerste deel geen vrouwennaam is,
Of het tweede soms geen voedsel — dan zeg ik: je hebt het mis,
Of zoo je mogt denken, 't geheel is een visch,
'k Zou zeggen: a bas! je weet niks van de natuurlijke geschiedenis
Want het is een viervoetig dier,
Zachts zoo groot als een mier of vier,
Raadt nu met pleizier!

—

LIX. In den Bijbel staat de naam vermeld,
En ook in de Middeleeuwsche geschiedenis.
Het was — om zoo te spreken — een groote held,
Die velen heeft ter nêer geveld,
En zoo 'k mij niet vergis,
Geloof ik, dat hij bij de Mahomedanen *het zwaard Gods* genoemd [illegible]
Maar bij de Israeliten staat hij daar als een m[illegible] van beleid en mo[illegible]
Als een man die geen kleintje vreest of die ba[illegible] is voor zijn blo[illegible]
Als men nu het laatste deel omkeert van [illegible] naa[illegible]
Dan vindt men mij op 't schip — zoowel aan [illegible] boegspriet als digt bij den kaptein zijn raa[illegible]
Enfin, om mij stuk te trekken, daartoe is, gel[illegible] ik, geen uwer bekwa[illegible]
Vergeet men ongelukkiger wijs de eerste let[illegible] te schrij[illegible]
Dan zal er een mannennaam overblijven.
Raad het nu maar alleen of anders met je vij[illegible]

—

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.